

Andet end yttre en ganske almindelig Tilbøjelighed til at gjøre Noget i denne Retning, men jeg har endnu ikke fra noget Høiremedlem eller noget Medlem, som hører til den Side, man pleier at kalde Spire, hørt den mindste Tilbøjelighed til i Virkeligheden at lukke Statskassen op. Jeg tillader mig ligeoverfor det ærede Medlem for Veile Amtis 2den Valgkreds at gjentage og hævde, at det er det, det kommer an paa. Han opstillede den almindelige Betragtning: ja, det er jo vore Penge allesammen, hvad enten det gaar ud af Kommunernes Kasse eller af Statskassen, og derfor er det ikke af stor Betydning. Saa rigtig denne Betragtning er i theoretisk Henseende, saa urigtig er den i praktisk Henseende. Hvad Statskassen angaar, er det vel bekjendt, at den vil kunne afholde en Udgift af den Art, her er Tale om, uden at paalægge Skatteyderne en eneste Øre mere i Afgift; men hvad Kommunerne angaar, da ville de ingenlunde kunne tilfredsstille det Dømed, her er Tale om, uden at paalægge deres Ydere en større Afgift, og da de trange Løder sikkert mangfoldige Steder allerede have nødet Kommunerne til at gaa videre end de pleie, og have indskrænket den sieblifikke Skatteevne i Kommunerne, saa er der al Marfag til ikke at lægge Mere paa Kommunerne end strengt fornødent. Hvad mit oprindelige Forslag gik ud paa, var imidlertid ikke at lægge hele Byrden over paa Statskassen, men kun den halve, idet der deri vilde ligge en Garanti for, at Kommunerne ikke vilde misbruge det Tilskud, de paa den Maade modtog af Statskassen, en saadan Garanti ansaa jeg for fornøden; hvis der krævedes større Garantier, vilde der aldeles ikke have været Noget til Hinder for, at saadanne bleve ydede, men det er ikke engang blevet antydet, paa hvilken Maade saadanne Garantier skulde blive ydede, og i det Hele taget er der ikke kommet nogen positiv Antydning af noget Værd, hverken fra den meget ærede Regjerings Side, eller fra dens nærmeste Meningsfæller heri Thinget, som kunde foranledige den oprindelige Forslagsstiller til enten at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg eller søge at formulere saadanne Tanker i Forslag. Der har ikke været nogen saadan Antydning; det vil jeg tillade mig at gjøre de Herrer opmærksomme paa, som bebreide den oprindelige Forslagsstiller, at han ikke har søgt at bringe sit Lovforslag i en Form, som kunde være modtageligt for Regjeringen og eventuelt ogsaa for det andet Thing. Der er ikke fremkommet nogen Antydning af Værd; jeg taler ikke om saadanne som den om de tængende Kommuner, thi den var jo temmelig værdiløs; den maa jeg overlade til dem, der have saadanne Planer. At tillempe saadanne Antydninger i formulerede Vædringsforslag, naar man ikke tillægger dem Vægt, er Noget, man ikke kan vente, jeg skulde gjøre. Man kan ikke forlange, at jeg skulde forandre mit Lovforslag, som jeg

tillægger nogen Betydning, dersom det kunde gennemføres, efter saadanne Antydninger, som jeg ingen Betydning tillægger; men hvis saadanne Vædringer vare fremkomne, som jeg maatte tillægge nogen Betydning, saa vilde jeg ganske sikkert have formuleret dem i Vædringsforslag. De Herrer maa rette Bebreidelsen mod dem selv og ikke mod mig. Dersom de nære den Interesse, som de sige, at de nære for, at den Nød, som de erkjende er tilstede, kan blive afhjulpen ved ekstraordinære Foranstaltninger, saa maa de tillægge dem selv Skylden for, at de ikke kunne tilstede; det hidrører fra den Maade, hvorpaa de ere optraadte. Dette gjælder saavel den høitærede Minister som hans nærmeste Meningsfæller her i Thinget. Det vil ikke kunne Andet end glæde mig, at, som det ærede Medlem for Veile Amtis 4de Valgkreds (Sørgensen) antydede, den Omstændighed, at jeg har taget Lovforslaget tilbage, har givet Anledning til, at her er optaaet en Diskussion, og at Sagen paany er bleven taget under Behandling og endevendt fra forskjellige Sider, hvilket sikkert ikke vilde være flet, dersom jeg havde ladet Sagen gaa sin jævne Gang og blot med et Par Ord anbefalet Thinget at sende den til Landsthinget. Det kan ikke Andet end glæde mig, dersom jeg har pustet nyt Liv i Bestræbelsen for at komme de Trængende til Hjælp. Derfor skulde det glæde mig særdeles meget, hvis de Forsøg, som det ærede Medlem for Veile Amtis 2den Valgkreds vil gjøre i Finantsudvalget, kunde blive af den Natur, at de paa eengang kunde udrette noget Virkeligt og vinde den Tilslutning fra Regjerings Side, som man hidtil ikke har set Spor til.

Formanden (Rabbe): Der er endnu indtegnet 4 Talere angaaende det formelle Spørgsmaal. Jeg henstiller til ærede Medlemmer at fatte sig i Korthed.

Winther: Jeg skal ikke opholde Thinget længe; men naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) og, saavidt jeg hørte, for Odense Amtis 1 Valgkreds (Koch) have rettet en Bebreidelse til dem, der syntes at lægge Mærke til og anbefale de Vædringer, der antydedes at kunne gjøre Loven acceptabel, saa maa de huske, at dette er en 3die Behandling, og at der til at stille Forslag til denne Behandling skal 14 Medlemmer foruden Forslagsstilleren. Hvor vanskeligt det er, kjender jeg af Erfaring. Havde det foreligget inden 2den Behandling, at man havde haft nogen Anelse om noget Saadant, saa skulde jeg ikke have truffet mig tilbage fra at stille Forslag, om saa den oprindelige Forslagsstiller havde været nok saa misfornøjet med, at jeg kunde faae saas Forslag til at blive saaledes, at det kunde faae virkelig Betydning. Jeg kan derfor ikke modtage nogen Bebreidelse, thi jeg hører til dem, der udtalte Ønske om, at man fra den anden